



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 204/2016
07.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиле малолетне А.Р. из М., коју заступа законски заступник – мајка С.Р.1, а њен пуномоћник је Т.Т.Д., адвокат из Л., против туженог С.Р.2 из М.З., ради измене одлуке о висини доприноса за законско издржавање детета, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 373/15 од 03.09.2015. године, у седници одржаној 07.04.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж2 373/15 од 03.09.2015. године, тако што се као неоснована **ОДБИЈА** жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лозници П2 397/14 од 26.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П2 397/14 од 26.03.2015. године, обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање тужиле плаћа месечни износ од 8.000,00 динара, почев од 31.12.2012. године па убудуће док траје законска обавеза издржавања или док се по одлуци суда не измени или не укине, сваког петог у месецу за текући месец, на руке законској заступници малолетног детета, констатовано је да се наведеном пресудом мења пресуда Основног суда у Лозници П2 176/10 од 11.10.2011. године у делу који се односи на висину издржавања (став 1. изреке). Тужени је обавезан да тужили на име трошкова парничног поступка исплати 21.000,00 динара, док је преко досуђеног износа, захтев за накнаду трошкова спора одбијен (став 2.изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 373/15 од 03.09.2015. године, првостепена пресуда је преиначена, тако што је одбијен тужбени захтев за измену пресуде Основног суда у Лозници П2 176/10 од

11.10.2011. године, у делу којим је одлучено о висини издржавања, тако што би тужени био обавезан да на име доприноса за издржавање плаћа месечни износ од 8.000,00 динара, почев од 31.12.2012. године, па убудуће, док за то постоје законски услови. Решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди је преиначено, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове. Захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка је одбијен.

Против првонајне другостепене пресуде тужиле је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана због погрешне примене материјалног права.

У поступку нема битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку, будући да у поступку пред другостепеним судом није дошло до погрешне примене, нити до пропуштања у примени било које од одредби процесног закона, које су биле или могле бити од значаја на доношење законите или правилне пресуде.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Лозници П2 176/10 од 11.10.2011. године, разведен је брак мајке тужиле и туженог, вршење родитељског права према малолетној тужиле је поверено мајци, одређен је начин одржавања личних односа између детета и родитеља који не врши родитељско право (туженог). Тужени је обавезан дана име свог доприноса за издржавање детета плаћа месечни износ од 6.000,00 динара. У време доношења наведене одлуке тужиле је имала три године и живела је са мајком која је у то време засновала другу породицу. Тужени је живео у М.З., где је радио и имао редовна месечна примања у износу од 600 КМ. Живео је са својом мајком у њиховој кући у М.З.. У међувремену прилике су се измениле утолико што су се трошкови живота повећали, а повећале су се и потребе као и трошкови издржавања малолетног детета. Тужиле је рођена ... године и иде у предшколску установу која се налази ван места њеног становања, па за трошкове јавног превоза и ужине треба издвојити укупан месечни износ од 700,00 динара. Суд је утврдио месечне потребе детета у месечном износу од 25.000,00 динара. Законска заступница детета повремено обавља послове у другим домаћинствима и може да заради 300,00 динара за један сат рада. Она живи у заједници са супругом који поседује кућу и имовину, а у сезони обавља грађевинске радове. Тужени има 58 година и сада живи са мајком у њиховој породичној кући у М.З.. У међувремену, остао је без посла, али има помоћ од сестре која живи и ради у иностранству и поседује 7-8 хектара пољопривредног земљишта које не издаје у закуп, нити га обрађује.

У таквој ситуацији, несумњиво је да су се стекли услови за промену висине издржавања у смислу члана 164. Породичног закона.

Имајући у виду узраст детета, уобичајене трошкове за задовољење њених свакодневних животних потреба у погледу исхране, облачења, хигијене и похађања предшколске останове, затим могућности мајке с обзиром на приходе које остварује, као и висину минималне суме издржавања са једне стране, а са друге стране, и поред околности што је незапослен, могућности туженог за стицање зараде од своје имовине; ревизијски суд налази да тужени треба и може да, на име издржавања свог малолетног детета, плаћа месечни износ од 8.000,00 динара и да је тај износ првостепени суд правилно одредио, у складу са чланом 160. и чланом 162. став 3. Породичног закона. Досуђеним износом, уз допринос мајке која свакодневно брине и стара се о детету, потребе детета ће бити задовољене на одговарајући начин.

На основу члана 407. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**